88 Dundas St , W.,
Belleville, Ont.

Eendracht maakt Macht

Contact

Bid en W

A MONTHLY PUBLICATION

Of the Christian Reformed Immigration Societies in Eastern Canada

1e Jaargang JULY 1950 No. 11

Kakabecke Falls. Deze vind men 19 mijl van Port Arthur.Een prachtig stuk natuurschoon, hetwelk in de zomer geweldig veel bezocht wordt door touristen.

CANADA----
Land der Hoop

De Canadeese Kamer van Koophandel heeft een boekje uitgegeven onder bovenstaande titel waarin beweerd wordt dat geen ander land ter wereld aan zijn inwoners zulke kansen biedt als Canada.

Het boekje geeft een algemeen overzicht van de geschiedenis van dit land en voorspelt, dat de beste jaren nog in de toekomst liggen. "Canada is niet bij toeval groot geworden, maar wel omdat hier is gevormd en gevoed een atmosfeer waarin aan de wil en de energie van volken van vele landen vrije uitdrukking was veroorloofd binnen de grenzen van het algemeen welzijn" verzekert de schrijver.

Er wordt gewezen op de nieuwste ontdekkingen van ijzererts in Quebec en Labrador, van olie in Alberta, op onderzoekingen op atomisch gebied en op het initiatief en de ijver die door de Canadeese jeugd aan de dag gelegd wordt, als grond voor een optimistische blik op de toekomst.

In de aankondiging van deze uitgave zegt de voorzitter van de Canadeese Kamer van Koophandel, de heer R.A. Bryce onder meer: "Gedurende de laatste jaren begint geleidelijk in Canada de overtuiging post te vatten dat ons land enig is in dat het de gave heeft ontvangen om grote dingen tot stand te brengen met een kleine bevolking en in het eigenaardige karakter van het volk. Vele goede boeken hebben in het verleden over deze onderwerpen gehandeld. Wij hebben allen getracht met de uitgave van dit boekje een publicatie de wereld in te zenden die door velen gelezen kan worden en die zelfs door mensen van middelmatige ontwikkeling kan begrepen worden, met het doel om een gerechtvaardigde trots op te wekken voor wat in Canada is tot stand gebracht en belangstelling voor haar geschiedenis. Wij Canadezen hebben een prachtig land en wij zouden er allen bij profiteren als we ons beter op de hoogte stelden van de geschiedenis en van de geweldige mogelijkheden in dit land.

Sir Wilfred Laurier merkte eens op dat de 20ste eeuw aan Canada behoort en ik geloof, dat we nu pas beginnen te zien, wat hij daarmee bedoelde".

Contact

Redactie

Zend niews berichten, artikelen, critiek, opmerkingen, en alle andere zaken aangaande de inhoud van "Cont act" naar het redactie bureau: 304 Dundas Street, Trenton, Ont.

Administratie

Advertenties en abonnementen naar ons administratie bureau: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Voor onze Vrouwen.

Gevaarlijke wapenen.

In ons kerkblad "The Banner" van 7 Juli staat een verhaal voor kinderen, dat ook volwassenen wel ter harte kunnen nemen. Het verhaal gaat over een gevaarlijke deur en het wordt beschreven als volgt: De deuren zijn rood en als de deuren openen zien wij twee rijen dienstknechten gekleed in wit. Tusschen deze knechten is een dame gekleed in rood. Wat binnentreedt door deze deuren is niet gevaarlijk, maar wat uit deze deuren komt kan heel gevaarlijk zijn. Daarom moet aan iederen kant een sterke wacht staan. Als deze wacht niet aanwezig is komen soms scherpe dingen door die deuren die diepe wonden slaan. Wij weten natuurlijk wel wat bedoeld wordt met deze deuren aan het einde van dit verhaal staat: "Wij moeten onzen Grooten Koning vragen: zet een wacht voor onze lippen en behoed de deuren van onzen mond. Dan zet Hij "Geduld" aan den eenen kant en "Liefde" aan den anderen. Toen ik dit las dacht ik aan een pen die net zoo gevaarlijk kan zijn als onze tong, en ik zou deze bede wel toe willen voegen voorons blad: Bewaar ons er voor, dat nooit scherpe of hatelijke woorden vloeien uit onze pen.

De meeste van ons hebben wel eens een terechtwijzing nodig maar het maakt zooveel verschil hoe het gedaan wordt. Als wij Spreuken lezen, om wijsheid te vinden voor ons dagelijks leven, zijn wij dikwijls beschaamd. Wij komen in zoo veel dingen te kort. In onze samenleving, ons persoonlijk leven, de opvoeding van onze kinderen en ja, wat niet al. Dan moeten wij zeggen: Heere, hoe kunt Gij toch bemoeienis met ons hebben. Ik geloof dat wij hier in Canada wel een groote hoeveelheid liefde en geduld nodig hebben Bijna alle menschen waar wij mee omgaan in ons kerkelijk en vereenigings leven zijn vreemden voor ons. Van iedere provincie zijn er wat en ze hebben allen hun eigen ideeen. In een opzicht komen we wel overeen en dat is "Dat waren we toch in Holland anders gewend". Als wij nu maar niet denken dat alleen onze inzichten de beste zijn, en niet probeeren de ideeen van anderen dadelijk overboord te gooien, zonder ze geprobeerd te hebben. Wij kunnen vaak toch wel een middenweg vinden om de samenwerking gemakkelijker te maken. Om onze naaste uitnemender te achten dan ons zelf is niet gemakkelijk, vind u wel.

En nu een hartelijk "dank U" voor Mrs. W. die ons de eerste en tot dusver eenigste brief heeft geschreven. Ons blad moet klaar zijn voor de 15de van iedere maand en er is dus deze maand weinig tijd geweest om te schrijven.

Terwijl ik zat te peinzen om iets te vinden, waar ik U mee helpen kan dacht ik aan alle kinderen die na kerktijd vaak nog een lange reis naar huis hebben in een car. Wij vinden met onze woelwaters, dat een spelletje den tijd verkort. Wij verdeelen de kinderen in twee groepen. Iedere groep krijgt een raam en dus een kant van den weg. Nu tellen ze alle dieren, die wij zien b.v. een koe heeft twee punten, een paard 5, een groep kippen 5 en wij zeggen een hond die achteruit loopt krijgt 25. Ook kunt U wel ieder laten raden hoe ver b.v. een kerktoren, of een dorp in de verte is van een gegeven punt. Vader zegt: "ja" en aller oogen zijn op de mijlenteller. In de zomer wanneer er zooveel Amerikaanse cars zijn telt de eene helft de Amerikaanse en de andere helft de Canadeesche platen aan de car. Op deze platen staat zooals U weet numbers en cijfers. Laat de kinderen probeeren het heele alphabet te vinden. Ze zijn er allemaal maar slecht weinig met een Q.

Luistert U 's Maandagsavonds naar onze Hollandse uitzending? U kunt het hooren over C.H.M.L. in Hamilton.

Hier is een gemakkelijk recept voor de moeders die in den zomer tijd kunnen vinden om koekjes te bakken:

1 kop bruine suiker	1½ kop meel
½ kop margarine of boter	1 theelepel baking-soda
1 ei	¼ theelepel zout.
1 theelepel vanille	

Meng de boter, suiker en goed geklopt ei dooreen tot het een gladde massa zonder klontjes wordt. Voeg de vanille en de gezeefde bloem toe, waar de soda en het zout aan toegevoegd waren. Nu maakt U een rol van dit mengsel ongeveer 1½ inches in doorsnee. Bewaar het in den kelder tot het koud is, zoodat U het snijden kunt in dunne plakjes. Als U de oven dan warm hebt van vleesch braden of iets dergelijks, neemt het maar een paar minuten om uw koekjes te bakken. Als U een electrische oven hebt, bakt U deze koekjes ongeveer 10 minuten in een oven 375 graden Fahrenheit.

Edith.

THE YOUNG PEOPLE'S PAGE

Isaac and Rebekah League

Eenieder die enigzins bekend is met onze jeugd in Canada zal mij dadelijk toestemmen, dat het grootste probleem onder hen is de huwelijksmogelijkheden voor onze vrijgezellen. Naar verhouding komen hier veel meer jongens dan meisjes. Die onevenredige verhouding is niet slechts een ramp voor onze jongens, maar zij is ook onprettig voor de meisjes. Ik heb, bijvoorbeeld, een meisje ontmoet, diemij vertelde, dat zij durfde zich niet uit te spreken op de vergaderingen van de jeugdvereniging, omdat daar bijna allemaal jongens waren. Doch na die vergaderingen had zij nog meer moeite, want dan waren er verscheidene jongens, die haar vergezellen wilden naar huis. En hoewel zij al die jongens gaarne mocht lijden, toch gevoelde zij, dat maar een van hen haar die dienst kon bewijzen. Doch zij vond het jammer dat zij die andere jongens moest afwijzen.

En hoe staat het met de jongens? Ja, wat zullen wij zeggen? Zij zijn normale, hollandse jongens; doch die ver van huis en familie zijn. Bij vreemde Canadezen in de kost zijnde, voelen zij zich vaak heel eenzaam. Wat is meer natuurlijk, dan dat zij verlangen kennis te maken met een goed hollands meisje, waarmede zij praten kunnen, en die hun verlangen naar kameraadschap en liefde kan bevredigen? Doch waar zullen Dirk en Kees en Willem hun meisje vinden, als zij bemerken dat Jan, Piet en Klaas de enigste meisjes in de gemeente al hebben veroverd, Zullen zij dan maar naar een Canadees meisje omzien? Zij, en wij allen weten, hoe gevaarlijk dit kan wezen, beide voor hun geestelijk leven en toekomstig huwelijksgeluk. O ja, een jongen, die alleen maar belangstelt in lichamelijke srhoonheid, zal zeggen, "Er zijn mooie meisjes genoeg in Canada. Ik heb geen behoefte aan een hollands meisje." Maar een degelijke jongen zal zich niet spoedig bekoord gevoelen door een Canadese, die weinig of niets afweet van de beginselen van Gods Woord en wier schoonheid vaak veelal alleen van buiten af aangebracht is. Daar komt nog bij, het verschil in nationaliteit, opvoeding en milieu, dat ook zo ontzaglijk groot is, dat het wel te veel zou vragen van het aanpassingsvermogen van beide parteien om een gelukkig huwelijk aan te kunnen gaan. Maar wat moeten die jongens dan doen?

Sommigen hebben schertsend gezegd, "Men moet maar een heel schip vol Hollandse meisjes over laten komen uit Nederland." Doch de onmogelijkheid, zowel als de onwenselijkheid daarvan behoeft niet bewezen te worden. Wat dan?

Met belangstelling heb ik enige maanden geleden in "The Canadian Calvinist" gelezen van een zekere mijnheer J. Berghuis van Barendrecht, Nederland, die zich dit probleem aangetrokken heeft en een oplossing daarvan aan de hand heeft gedaan. Wat de heer Berghuis beoogt juich ik van harte toe. Doch het komt mij voor, dat wat hij voorgesteld heeft in Nederland te willen doen moet aangevuld worden door zekere dingen, die wij hier in Canada moeten doen. De heer Berghuis wil brieven ontvangen, beide van jongens in Canada en van meisjes in Nederland, die dan op zijn aanraden met elkander in correspondentie kunnen treden en eventueel een huwelijk zouden kunnen aangaan. Dit is op zichzelf een prachtig voorstel. Maar wij moeten niet vergeten, dat vele jongens hier het wel wat gewaagd zouden achten om alleen door correspondentie aan een vrouw te komen. Is het misschien daarom, dat volgens het bericht in "The Canadian Calvinist" de heer Berghuis nog niet veel brieven ontvangen heeft van jongens in Canada. Aan de andere kant, is het ook niet ietwat gewaagd, om meisjes naar Canada te laten komen in de veronderstelling, dat zij waarlijk gelukkig zouden zijn met de jongens die zij alleen uit hun brieven hebben leren kennen? Zeg eens, dat zoo'n meisje bij haar aankomst hier teleurgesteld zou zijn met haar "Adonis", of dat zij hem tegenvallen zou, zou het dan toch geraden zijn om maar te trouwen? Doch indien dit niet aan te bevelen was, hoe zou dit meisje weer naar Nederland terug kunnen gaan? Om deze moeilijkheden te overkomen wil ik het plan van de heer Berghuis ietwat aanvullen.

Allereerst zou ik willen voorstellen, dat behalve de heer Berghuis in Nederland, er ook hier in Canada een sympathiek en vertrouwd persoon aangewezen zou worden als zogenaamde "contact-man" aan wien de jongens en meisjes konden schrijven. Deze persoon zou beter in staat zijn de jongens in Canada te leren kennen, alsmede hun behoeften en idealen, als iemand in Nederland. De heer Berghuis zou natuurlijk meer in contact kunnen komen met de meisjes daar. Nu dan, laten beide, de heer Berghuis en de "contact-man" hier in Canada al de brieven, die zij ontvangen aan elkander oversturen, en laten zij beiden overeenkomen welke jongen zij met welk meisje in verbinding willen stellen. Verder, laten die twee voor een tijd met elkander corresponderen. Als die correspondentie wederzijds bevredigend is, en het gewenst schijnt te wezen, dat zij beiden nader in contact wensen te komen, dan stel ik voor, dat het meisje eerst voor drie of zes maanden naar Canada komt voor een bezoek, en dat zij gedurende die tijd huisvesting vindt bij een van onze Hollandse gezinnen in de buurt van de jongen die zij ontmoeten wil. Het zou gewenst zijn, dat het meisje zelf de reiskosten naar Canada betaalt in Nederlands geld, omrede,

dat zij en haar aanstaande de "dollars" wel nodig zullen hebben, indien zij een huishouden willen opzetten. Gedurende de tijd, dat dit meisje hier in Canada op bezoek is, kunnen zij en haar verloofde beter met elkander raken. En dan, als zij zien, dat zij ook werkelijk bij elkander passen, dan kunnen zij een huwelijk aangaan. Doch in geval zij gevoelen zouden, dat het beter was dat zij die stap niet namen, en het meisje weer naar Nederland terug wil, dan moest de jongen haar terugreis betalen. En dat er voor gezorgd worde, dat hij daarin niet in gebreke zou blijven, stel ik voor, dat hij het geld voor haar terugreis dispinibel moet stellen door het aan de "contact-man" of een andere borg te geven, voor dat hij zijn meisje over laat komen. Indien zij met elkander trouwen krijgen zij natuurlijk dat geld onmiddelijk terug. Als een meisje trouwen wil met de jongen voor wien zij overgekomen is, wil de Canadese regering geredelijk haar toestemming geven, dat zij hier mag blijven.

Ik zou deze hele zaak met de Engelse naam van de "Isaac and Rebekah League" willen betitelen. De "contact-man" is de Eliezer, die voor Izaak een geschikte vrouw moet zoeken. Doch alle partijen moeten, evenals Izak en Rebekka en Eliezer, alles doen in biddend opzien tot God en in gelovige verwachting van Zijn voorzienige leiding en zegen.

Principieel kan ik geen bezwaar in dit plan zien. Want, alhoewel aan de eene kant, alles moet overgelaten worden aan Gods voorzienigheid en men afhankelijk is van Zijne zegen; aan de andere kant, wordt ook rekening gehouden met de wensen en de verantwoordelijkheid van de betrokkene partijen.

Als wij de geschiedenis van Izak en Rebekka lezen in Gen. 24, dan kunnen wij daar veel uit leren, dat betrekking heeft op het probleem waarover dit artikel handelt. Dit verhaal is een van de mooiste en practis een van de leerzaamste verhalen in de gehele Bijbel. Het ware te wensen, dat de beginselen, die daarin gevonden worden voor de keuze van een man of vrouw ook meer in praktijk werden gebracht; ja ook in die gevallen wanneer jongens en meisjes zelf in de gelegenheid zijn om een vrouw of man te zoeken en te vinden. Dat wordt veel te vaak op goed geluk af gedaan.

In de keuze van de vrouw voor Izak werd allereerst voldaan aan de door God verordineerde bepalingen en beperkingen voor zulk een keuze. Rebekka moest een vrouw wezen, die de Here kende. Izak mocht geen vrouw nemen van de dochters van Heth. Ook moest Rebekka een vrouw wezen, die zich aanpassen kon in het maatschappelijke, sociale en geestelijk milieu van haar man en zijn familie.

In de tweede plaats, werd in de keuze van de vrouw voor Izak gebeden om Gods hulp en leiding. Eliezer ging heen in het vertrouwen, dat God zelf zijn weg voorspoedig zou maken en hij gaf zich over aan Gods voorzienige leiding. Doch terzelfdertijd bad hij ook, dat Rebekka de kwaliteiten zou hebben, die Izaks vrouw moest hebben. Zij moest beleefd en vriendelijk zijn. Bijvoorbeeld, zij moest aan zijn verzoek om een dronk water willen voldoen. Ja, zij moest zelfs gewillig zijn, om de handen uit de mouwen te steken en meer te doen dan van haar gevraagd werd. Eliezer bad, dat die vrouw ook zou voorstellen om zijn kemelen te drenken. Zij moest dus een vrouw zijn, die gewillig was om anderen te helpen, en meer dan het nodige te willen doen. Dit is ook wat vereist wordt van een immigrantenvrouw.

En eindelijk in de keuze van de vrouw voor Izak komt ook uit, dat als ons zoeken naar een levensgezellin voorspoedig schijnt te worden, dat wij dan ook verder Gods voorzienige leidingen willen opvolgen. Eliezer wist al bij de waterfontein, dat Rebekka de vrouw van Izak zou zijn. Maar nochthans trachtte hij getrouw zich van zijn verplichtingen te kwijten door de toestemming van haar vaders huis te vragen, zowel als de gewilligheid van Rebekka zelf.

Rebekka ook erkende Gods voorzienige leiding en zij was gewillig om mee te gaan. Wat bewoog haar hiertoe? Was het de schone positie die haar aangeboden werd om de vrouw van een Bedouin-Prins te worden? Was het het avontuur dat haar bekoorde : de grote reis naar Kanaan en de ontmoeting met Izak? Ja, die dingen mochten er toe bijgedragen te hebben; maar boven alles was het haar geloof in de beloften van Gods verbond met Abraham en zijn zaad, dat haar besluiten deed om mee te gaan. Zij zag hierin haar dure roeping als een vrouw die de Here vreesde. Hebben ook de Hollandse meisjes geen roeping tegenover onze vrijgezellen hier?

En eindelijk, ook Izak onderwierp zich aan Gods voorzienige leiding in deze belangrijkste stap in zijn leven. Van hem lezen wij, dat hij "was uitgegaan om te bidden in het veld, tegen het naken van de avond, en hij hief zijne ogen op en zag toe, en zie, de kemelen kwamen." Izak bad dat God hem een goede vrouw mocht geven. En zijn gebed was een veroorloofd gebed, want hij wilde een vrouw die de Here vreesde. Het was ook een gelovig gebed, want in betrekking tot die vrouw had hij alles overgelaten aan de voorzienige leiding Gods. En eindeljk, zijn gebed werd een verhoord gebed, want terwijl hij nog biddende was, arriveerde zij, de Onbekende, die zijn vrouw zou wezen. Het was een vrouw, die in alles hem paste, en die hij liefhebben kon met de onverdeelde liefde van zijn gehele hart.

God kan ook Izaks aan zulke Rebekkas helpen in de weg des gebeds en overgave aan Zijn leiding.

Noorderlicht

Ups and downs zijn in het menschen leven als dooreen geweven. Ieder heeft er mee te maken in elk seizoen en alle werk of bezigheid, zelfs kleine kinderen. Immers, niets is bestendig hier op aarde, zelfs het weer niet. Gisteren was het mooi weer en vandaag regent het.

Soms zitten we er over in of het zaad in de grond ook te droog blijft liggen, en de meest zware pessimisten onder ons zeggen al heel gauw: " 't komt niet goed, 't is te droog, er komt niets van terecht ". Is 't erg nat in 't voorjaar, dan is het "we kunnen het zaad niet in de grond krijgen, 't wordt allemaal veel te laat." Of heeft men reeds gezaaid en geplant en 't blijft extra koud en nat, dan zal het zaad wel liggen te rotten. En dan schijnt het wel eens alsof deze pessimisten ook nog gelijk zullen hebben. Schijnt het, zeg ik. Vaak maar al teveel krijgen deze menschen onze bijval, want laat ons maar eerlijk zijn, wij maken ons ook zoo spoedig bezorgd. En waarom? Omdat we zelf niet alles in handen hebben? Vertrouwen we onze God het bestuur niet meer toe als het niet gaat zooals wij menen dat het moet en meest in ons persoonlijk voordeel is? Weet Hij in Zijn Goddelijke Liefde en Wijsheid nu ineens niet meer wat goed voor ons is? Wat noodig is. Ja maar, Ja maar !! 't is alles zoo moeilijk, wij hebben toch een goede start noodig. We kunnen deze verdienste niet missen ! Dat is zoo heel erg noodig en daar kunnen wij eigenlijk helemaal niet buiten. En we hoopten volgend jaar dat te bereiken, zoo praten, zoo denken wij. Zeker zoo gaat het, wij maken onze plannen en berekeningen en dat is noodig, want onze Trouwe Hemelsche Vader heeft in Zijn oneindige Wijsheid, ons aan deze middelen gebonden, en wij hebben daarvan een zeer zorgvuldig gebruik te maken ook. Maar wij vergeten daarbij zoo heel gemakkelijk dat onze rekenmethode zeer veschillend is van Gods rekenmethode. Bij ons is ,t steeds weer 2 x 2 is 4 en dan worden wij gewaar dat onze berekeningen en gemaakte plannen helemaal niet kloppen zoo nu en dan. Ja soms is 't zoo erg dat we letterlijk niet meer weten wat te doen, want al onze berekeningen vallen totaal weg, niets is er bij dat blijkt te kloppen. Hoe nu?

Een oude broeder zei eens tegen mij, toen wij over dergelijke zaken praatten; dat is nu juist waar de Heere ons hebben wil. Wij niets meer weten en Hem alles overgeven. Dat is zijn Eere als Vader. Jezus zegt het ook zelf : " Zijt dan niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten of wat gij drinken zult, want deze dingen zoeken de heidenen, en Uw Vader in de hemelen weet dat gij deze dingen behoeft. Ja zelfs zoo sterk wordt het ons in de H. Schrift geleerd : Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn Gerechtigheid en al deze dingen zullen u toegeworpen worden". Deze dingen zoeken de heidenen, dat beteekend dus met andere woorden, zoo'n levenshouding is den Christen onwaardig en randt de Eer des Vaders aan. Wij buigen beschaamd ons hoofd want wij ook, wij weten ons schuldig in dezen maar al te vaak. Laten wij daarom eens de andere kant bekijken en zien op hetgeen we reeds ontvingen en hebben hier in 't Noorden, want daar schrijf ik over. Allereerst reeds verre boven alle verwachting vanaf September j.l. toen wij ons als eerste Nederlandsche settlers hier vestigden nu een groep van de Christian Reformed Church met ruim 40 belijdende leden en 70 doopleden. Op 11 en 18 Juni hadden we voor 't eerst een predikant. Ds. J. Rubingh is de eerste geweest die ons hier bezocht en diende en we hebben genoten en Heilig Avondmaal mogen vieren, en hopen deze zomer meerdere predikanten hier te mogen hebben en zoo mogelijk nog voor de winter kerk institueering te mogen hebben, waarmee wij geordend kerkelijk mogen hebben, waarmee wij geordend kerkelijk leven mogen krijgen. Teleurstellend was voor onze groep, dat de toegezegde student voor deze zomer niet kon komen. Wij moeten dus roeien met de riemen die we hebben, ook op dit gebied. En wij zijn nog zoo arm niet, een catechezatie klas met 24 jongelui boven 14 jaar wat ook tegelijk het aantal is van de jeugdvereeniging. Daarin zijn wij m.i. rijk. Dan mogen wij zeggen dat we op de vette kleibelt zitten, dus vruchtbare grond, iets wat ieder jaar terugkeert, of anders gezegd, naar onze spreekwijze, blijvend is. Moeten wij niet blij en dankbaar zijn dat ons de gelegenheid gegeven wordt een klein gedeelte van deze groote vette kleibelt te ontginnen en in cultuur te brengen en hier dus ook Gods medewerkers te zijn? Hij heeft de vruchtbaarheid in deze grond gelegd, aan ons de taak dit te bewerken en in cultuur te brengen (want het is niet gegeven om begraven te blijven). En dat dit zeer goed mogelijk is, is reeds bewezen. Wij zijn niet de eerste pioniers hier. Er zijn in deze buurt reeds meerdere respectable bedrijven. Als een farmer 1100 zak aardappels poten kan op z'n farm, blijkt daaruit wel, dat het, al was het alleen d t maar, een flink bedrijf moet zijn. En deze farm is heus niet de eenige flinke farm. Het bedrijf van Mr. P. Johnson en Son rekenen wij er niet bij omdat het een gemengd bedrijf is met veel nevenbedrijven. In het begin van de laatste wereld oorlog en juist daarvoor, zijn velen door hooge loonen en z.g. betere arbeidsvoorwaarden naar de fabrieken en industrien gelokt en hebben hun land hier in de steek gelaten. Verschillenden willen nu wel graag weer terug. Wij hebben nu echter de kans een klein gedeelte van deze groote oppervlakte te veroveren als Calvinisten Emigranten. Verovering wijst op strijd en wij moeten er ons ook op voorbereiden vooral de eerste tijd een krachtige strijd te voeren in 's Heeren kracht, maar mogen ook tegelijk de voldoening smaken van deze strijd wanneer we weer een stukje oergrond vervoerd hebben. En in cultuur gebracht een stuk vette grond dat als 't ware op menschen handen heeft liggen wachten. Je zakt wel eens in letterlijke en figuurlijke zin in de modder. maar ook de voldoening er weer uit te komen is dat wel waard. Vooral wanneer wij leven uit het rijke beref van 's Heeren zorgende Vaderhand en hier ook Zijn medewerkers te mogen zijn om de aarde te onderwerpen en te bebouwen. Ik denk wel eens, was ik maar 20 jaar jonger, maar zoo is het wel goed. Wij zijn heerlijk gezond Gode zij dank vol levenslust en goede moed. En we zouden moedige imigranten onder ons willen toeroepen, verover met ons deze vette kleibelt en bouw met ons mee in 's Heeren naam en Kracht. Psalm 147.

DE 500STE CREDIT UNION

Geemployeerden bij het Departement van Veterans Affairs hebben nu hun eigen Credit Union. Het totale aantal van dit soort organizatie is daarmee geklommen tot 500. Bij gelegenheid van het uitreiken van hun charter werd een korte plechtigheid gehouden op het kantoor van de Minister van Landbouw.

Het totale aantal leden van diverse Credit Unions in Ontario is nu 125,000 die een gezamenlijke belegging in spoorgelden hebben gemaakt van 6 millioen dollars.

Program van Actie

John Vellinga.

"DE GROTE TREK."

Dus de emigratie van Nederlanders de laatste vier jaren, en wat nog zal immigreeren in de naaste toekomst kunnen wij beschouwen als "de grote trek" (a great movement)

Wij hebben in het Junie nummer van Contact aangetoond de noodzakelijkheid van samenwerking op maatschappelijk gebied voor ons als Nederlandse immigranten. Ik kan natuurlijk niet uitmaken of U het in deze met mij eens is, of dat U een beetje het hoofd knikt, en tegen U zelf zegt : Heel mooi gezegd, prachtige idiaalen, doch ik denk het beste voor mij is om mij maar niet te storen aan een organisatie van immigranten, en die hoge idiaalen om elkaar te helpen, laat mij maar wat alleen ik red mij wel. Natuurlijk verwadht ik dat er ook velen zijn die het in dezen volkomen met mij eens zijn.

Ik zou zoo heel graag zien dat er van de zijde onzer leden en lezers meer reactie kwam door zelf eens een artikel te schrijvn of en ingezonden stuk, om vooral ons plan van actie zooveel mogelijk van alle kanten te bezien, en door te denken.

Dus mannen broeders grijp naar uw pen, en overlaad mij met materiaal aangaande deze onderwerpen. En indien U zelf zaken hebt die van belang zijn dan nemen wij die natuurlijk graag op in ons blad, zelf ben ik ook nog lang niet uitgeput over vele dingen te schrijven.

Het is nu zomer en van vergaderen komt niet veel. Men heeft het druk met allerlei werk, en bovendien leent het warme zomer weer zich ook niet voor vergaderen. Doch met een paar maanden wordt dit weer anders, en wij verwachten dat alle onze lokale groepen weer geregeld elke maand bijeenkomen. Nu hoor ik zoo nu en dan wel eens, wij weten zoo weinig van de toestanden hier in Canada, en dat maakt het moeilijk om over vele dingen te discuseeren. Dii ts waar.
En natuurlijk als men bijeen komt kan men niet altijd over weer en wind, koeitjes en kalfjes spreken. Hoe kunnen wij dit overkomen. Daar moet een lijn een doel en plan wezen ook in de discussies en werk van elke lokale groep.

Om te beginnen. Wij hebben een eigen orgaan "Contact". Laten wij in de eerste plaats dit als een medium gebruiken om dingen en zaken naar voren te brengen van belang voor onze organisatie. Dit gebeurd reeds, maar op eenzijdige wijze. Alleen door de verschillende vaste medewerkers. Het zou zoo goed zijn dat van uit onze lokale groepen er ook geregeld artikelen opgestuurd werden voor plaatsing in Contact, en dan vooral over onderwerpen in het belang van heel onze organisatie. Dit meent dus wanneer een lokale groep vergadert men zelf eens tracht om nieuwe zaken naar voren te brengen, en wanneer deze na goed onderzoek en bespreking blijken van belang te zijn dat men dan zulke zaken door middel van Contact voorbrengt voor plaatsing. De bedoeling is dat onze lokale groepen en ook alle leden meer gebruik zullen maken van Contact, en dat er ook in de toekomst in elk nummer tenminste een paar artikelen voor komen geschreven door anderen dan onze vaste medewerkers.

Ook dit. Ons blad is nog jong en dus erg onvolledig. Maar men bemerkt reeds dat er een vaste lijn komt in de verschillende rubrieken. Nu is mijn vraag, zijn er onder onze lezers die bijvoorbeeld plannen willen voorleggen voor andere rubrieken. Dit is heel wel mogelijk, en daarom laat van U horen.

Voor een blad heeft men schrijvers noodig. Jammer genoeg groeien deze niet aan de boom eenieder is hier niet geschikt voor. Ook moet men een zekere voorliefde hebben voor zooiets. Indien en zijn die meenen schrijvers talent te hebben, en bereid zijn om medewerkers te worden van Contact, schrijf ons dan. wij kunnen best meer nieuwe medewerkers gebruiken. Want het moet voorkomen worden dat Contact het stokpaardje wordt van enkele personen. Te breeder de inhoud, temeer leerzaam en democratisch ons blad zal worden.

Wel dit is tenminste een aanwijzing waarin wij allen kunnen medewerken en samenwerken. Een orgaan als Contact dat elke maand in honderden gezinnen gelezen wordt moet richting geven. Het zal het mondstuk zijn van heel ons werk. Het behoort dus goed verzorgd.

Ook hebben wij de hulp en samenwerking noodig van alle leden in het verkrijgen van meer en nieuwe lezers. Wij hebben reeds honderden abonees, ja de eerste duizend zijn wij al lang voorbij. Als wij zoo doorgaan dan is het mogelijk om spoedig tot uitbreiding over te gaan.

Maar, en hier komt dat woordje maar weer. Ik weet dat er zijn die al die maanden een proefnummer ontvangen en maar steeds wachten met zich op te geven als lezer. Ook hoor ik zoo nu en dan iemand zeggen wanneer ik hem vraag, leest U Contact reeds, ja, maar met zoo en zoo.

Mag ik zulke personen er op wijzen dat zij niet medewerkers doch tegenwerkers zijn. Ik bewonder Hollandse zuinigheid. Hierdoor is het mogelijk voor onze mensen om te sparen en eventueel zelfstandig te worden. Doch men kan ook te ver gaan. Er is een grens, en wanneer het zoover komt dat men te taai wordt om zelf een dollar per jaar uit te geven voor een blad als Contact dan is dit geen zuinigheid meer maar grenst aan gierigheid. Natuurlijk als men met ons doel en streven niet instemt dan is dit iets anders, doch ik bedoel hiermee personen die wel belang hebben in onze organisatie, en ook willen profiteeren van het werk dat verricht wordt.

Ik ontving enkele brieven uit andere provincies dan Ontario, waarin gezegd wordt dat men met belangstellng Contact leest, en zich ook abonneerd, ziende het nut van zulk een orgaan. Alleen men vind het jammer dat alleen maar voorlichting gegeven wordt aangaande de provincie Ontario. Wel goede vrienden mag ik U het volgende vragen, als een oplossing.

Indien er personen of lokale immigratie groepen zijn in andere provincies dan Ontario die het op prijs stellen dat uit hun omgeving een artikel van voorlichting voor vestigingsmogeljkheden wordt geplaatst, dan nemen wij dit gaarne op in Contact. Ook ander nieuws is steeds welkom.

Contact wordt uitgegeven door de Ch. Ref. Immigratie vereenigingen in de provincie Ontario, doch dit sluit niet uit dat ook anderen gebruik kunnen maken van ons blad. Minschien is het mogelijk om in de toekomst ons blad uit te breiden, zoodat het in alle opzichten een nationaal blad word. Hiervoor zou het nuttig zijn dat belangstellenden door middel von Contact het voor en tegen naar voren brengen. Dus medewerken en samenwerken kan beginnen met in alles mede te bouwen aan ons orgaan Contact.

Zoudt U wel een Farm willen bezitten?

De Canadian National Railways is zeer geinteresseert in de kolonizatie en de ontwikkeling van de ongebruikte landerijen waardoor haar spoorlijnen lopen. Grote uitgestrektheden goed doch tamelijk onontwikkeld land liggen langs haar 24,000 mijl lange banen. Deze streken dragen niets bij tot de welvaart van de maatschappij of tot de rijkdom van dit land. Canada's lage bevolking is grotendeels verantwoordelijk voor deze langzame ontwikkeling.

Toen de organizatie van Spoorwegmaatschappij nog in het eerste stadium van ontwikkeling was zag de toenmalige president Sir Henry Thornton reeds de noodzakelijkheid van een verdere ontwikkeling in en besloot hij een apart departement te stichten dat behulpzaam zou zijn in de kolonizatie en ontwikkeling van de landbouw in het algemeen. Sinds die tijd heeft het Departement van Kolonizatie en Lanlbouw van de Canadian National Railways actief deel genomen aan de immigratie en de landbocw in Canada. In verschillende delen van het land in Londen, Engeland en op het Vasteland van Europa werden kantoren geopend voor dat doel.

In de periode tussen de twee wereld oorlogen slaagde dit departement erin om een Hollandse nederzetting te stichten in Centraal British Columbia, in Houston. Andere groeinde nederzettingen worden gevonden in het Westen van Alberta n.l. Rocky Mountain House en in de streek waardoor de hoofdlijn van de CNR ten Westen van Edmonton loopt. Hollandse gezinnen, ervaren in intensieve productie, zoals bollenteelt en het verbouwen van groenten en zaden, hebben ondervonden dat het aantal van deze ondernemingen niet al te groot is. Gratis hulp wordt verleend door de "Land Settlement Committee" in West Canada in de allocatie van bedrijven.

Na de oorlog is het voor Nederlandse immigranten niet mogelijk geweest om veel kapitaal mee te brengen. Daardoor was het noodzakelijk om na aankomst eerst in loondienst te gaan op een farm om daar, zo mogelijk, genoeg geld over te sparen voor het kopen van een eigen bedrijf.

Sommige provincien zijn zich bewust van de grote betekenis die een ervaren farm bevolking heeft voor een land en men is bezig de mogelijkheid te bestuderen om steun te verlenen aan deze immigranten gezinnen bij hun pogingen om zich te vestigen. Zo heeft de provincie Nova Scotia haar bestaande regelingen gewijzigd en het mogelijk gemaakt dat hulp wordt verleend in geval van vestiging. Die provincie aan de zee moet de Hollanders wel aantrekken. Zowel daar als in New Brunswick is een goede gelegenheid voor het verbouwen van speciale gewassen.

Het is een algemeen bekend feit, dat de Hollandse immigranten gezinnen, die in Canada aankomen, er met alle kracht naar streven om zo vlug mogelijk zelfstandig te worden. De prijzen van landerijen in de oudere gedeelten van verschillende provincies zijn echter tamelijk hoog en ook is er een neiging bij landeigenaars om als eerste betalingstermijn op de koopsom een vrij hoog bedrag te eisen in contanten. Dit betekent daarom, dat voor het kopen van een behoorlijk ontwikkeld bedrijf een belangrijk kapitaal nodig is.

Zij die nu enige tijd in Canada gewoond hebben en gelegenheid gehad om wat geld te besparen voor het kopen van een farm, zullen goed doen te informeren op welke voorwaarden een lening kan worden verkregen van de "Canadian Farm Loan Board". Als iemand een farm gevonden heeft die hem geschikt toelijkt, maar hij heeft niet voldoende kapitaal om tot kopen over te gaan, kan hij bij genoemde instantie aanvraag doen voor een lening. Hij moet overtuigende bewijzen hebben, dat hij met succes een farm kan beheren, dat hij een permanente bewoner zal zijn van het bedrijf en dat hij aan de financieele voorwaarden kan voldoen, die de koop met zich brengt. Het grootste bedrag, dat hij kan opnemen mag niet groter zijn dan de helft van de waarde van de farm welke wordt geevalueerd door de schatter van de Farm Loan Board. Ook andere mogelijkheden en voorwaarden kunnen door de toekomstige settler worden onderzocht door middel van de verschillende bijkantoren in al de provincien van Canada.

Een en andere methode om in het bezit te komen van een farm is door eerst te huren. De ervaring heeft gelerd, dat landeigenaars weinig moeite hebben om goede huurders voor hun boerderijen te vinden. Deze zaak hangt dus vrijwel van de huurder zelf af. Het is namelijk zo, dat een eigenaar wel behoorlijk zeker wil zijn dat de persoon aan wie hij verhuurt, voor zijn taak bekwaam is en de toekomstige huurder zal het niet al te moeilijk vinden om een bedrijf te krijgen als hij zich het vertrouwen heeft waardig gemaakt in die streek. Uit den aard der zaak zijn huur farms nogal schaars en slechts enkelen zullen gelukkig genoeg zijn om in deze onderneming te slagen.

Het zal daardoor, om verschillende redenen voor Hollandse immigranten onmogelijk zijn om met hun beperkte middelen zich in de oudere destricten van Canada te vestigen. Velen richten hun blikken dan ook reeds naar de nieuwe en onontwikkelde streken waar de mogelijkheden voor vestiging onbegrensd zijn en waar het land goedkoop is. Verreweg het grootste gedeelte van dit land wordt gevonden in het beboste noorden waar alleen de Canadian National haar lijnen heeft.

De grote moeilijkheid in kolonizatie is het werk waarmee men dadelijk al moet beginnen n.l. de ontbossing van de bodem en het in productie brengen van het land. En hier liggen weer de mogelijkheden voor de ondernemende en vakbekwame boer. Want in het noorden vindt men mijnstreken en de houtzagerijen, die voor de aanvoer van groenten en fruit geheel afhankelijk zijn van ver afgelegen plaatsen Deze markten kunnen worden veroverd door de

boeren uit de streek indien zij een behoorlijk georganizeerd productie systeem gaan toepassen en producten van goede kwaliteit aan de markt brengen.

De hoeveelheid geld, die iemand nodig heeft om zich behiorlijk als farmer in Canada gevestigd te weten hangt af van iemands persoonlijke voorkeur, het type van een farm dat hij hebben wil en de streek waarin hij en zijn gezin begeren te wonen. Zij die zich aangetrokken gevoelen tot het pioniersleven, beseffen, dat zij de eerste jaren offers zullen moeten brengen om de voordelen te verwerven van het nieuwe land als het in volle productie zal zijn gebracht. Voor dit land betaalt men niet al te veel en dit trekt vooral gezinnen aan, die slechts weinig kapitaal bezitten, bang zijn om schulden te maken en niet opzien tegen hard werk.

Met zulk een groote verscheidenheid van mogelijkheden als er in Canada zijn is het niet uitgesloten om een eigen bedrijf te verkrijgen met slerhts enkele duizenden dollars. Het Departement van Kolonizatie en Landbouw van de Canadian National Railways vestigt de aandacht van de toekomstige landeigenaar op hun organizatie en zal zeer gaarne iedereen van inlichtingen en literatuur voorzien alsook van een opgave van te koop zijnde landerijen. Iedere toekomstige "settler" behoort in het bezit te zijn van het boekje "Guide to Land Settlement in Canada" dat door ons Departement wordt uitgegeven.

Het bovenstaand artikel hebben wij te danken aan Mr. J.S. McGowan, Director, Department of Colonization and Agriculture, Canadian National Railways.

Het Thunder Bay District

N. W. Harrison

Ligging.

Deze streek is te vinden bij wat wij noemen"The Head of the Lakes". De korte kustlijn wordt voor een groot gedeelte gevormd door Lake Superior. In Port Arthur en Fort William, welke steden een gezamelijke bevolking van ongeveer 70.000 hebben, zijn goede winkels en zaken op allerlei gebied. Deze plaatsen zijn ook uitstekende afzetgebieden voor goede kwaliteit producten van farm. Er zijn ongeveer 2800 farmers in het geheele district en daar er vele wagonladingen aardappels, groenten, vlees, boter enz. ieder jaar vanuit andere plaatsen worden aangevoerd, komt men tot de overtuiging dat in het Thunder Bay district nog plaats is voor verscheidene producenten.

Bodem.

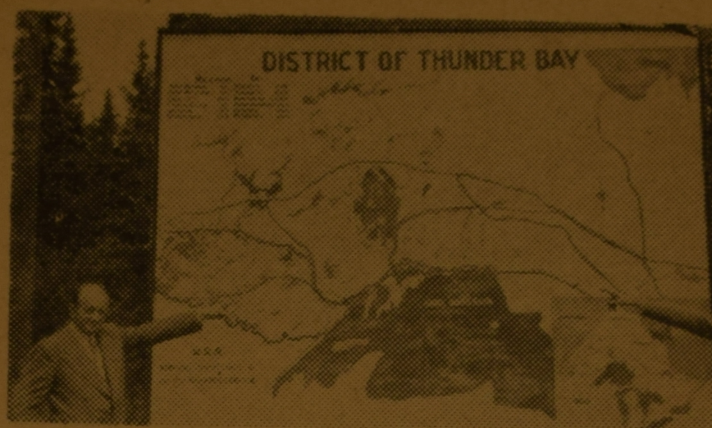
De grondsoorten varieeren van zand en zwavel tot zware klei. Het land is golvend, welke omstandigheid een natuurlijke afwatering veroorzaakt op de meeste farms.

Oogsten.

Veeteelt is hier het hoofdmiddel van bestaan. Hooi en weiland zijn daardoor algemeen. Klaver groeit hier goed en alfalfa wordt meer populair. Als de grond behoorlijk wordt bewerkt kan men goede oogsten verwachten van haver, gerst, aardappels en groenten.

Klein fruit.

Aardbeien, frambozen, pruimen en "crabapples" zijn gewoonlijk gemakkelijk te verkopen tegen goede prijzen.

Het district van Port Arthur staat bekend als "THE THUNDER BAY AREA". Mogen vele van onze Hollandse boeren zich hier vestigen, want hier is werkelijk een goede toekomst voor onze mensen.

Koeien.

Het bekende "Holstein" type koeien domineert. Melk wordt geleverd in de tweeling-steden Port Arthur en Fort William, terwijl boeren die te ver van deze plaatsen verwijderd zijn de room kunnen verkopen of de volle melk zenden naar de cooperatieve kaasfabriek in Stanley, 20 mijl van Fort William.

Schapen.

De schapenteelt is sinds 1930 belangrijk toegenomen, maar vertoont een daling na 1945 door de last die men heeft van beren, wolven en coyotes.

Varkens.

De boeren schijnen nietveel belang te stellen in varkensteelt, en er zijn slechts enkele die deze dieren houden.

Kippen.

Na de veeteelt is de hoenderteelt van belang en er is een goed afzetgebied voor eieren en geslachte kippen.

Markten.

De twee steden Port Arthur en Fort William, alsmede de kleinere en nieuwe plaatsen vormen een uitstekend afzetgebied voor goede kwaliteit farmproducten.

Tuinders.

Er zijn in dit district een aantal tuinders, die van 5 tot 20 acres land bewerken of in broeikassen groenten telen voor de verkoop aan de groot-en-kleinhandel.

In iedere plaats is gelegenheid om 2 dagen per week op de markt eieren boter, groenten, fruit enz. te verkopen, rechtstreeks aan de verbruiker.

Water.

Enkele boeren hebben moeite gehad om hun watervoorraad op peil te houden voor eigen gebruik en voor het vee. Het graven van "dug-outs" voor het vee heeft grotendeels in deze behoefte voorzien en op sommige plaatsen wordt nu geboord om aders te vinden, die goed drink-water opleveren.

Hydro.

Ongeveer de helft van de boeren hebben nu electrisch licht en lijnen worden nog voortdurend aangelegd zodra het materiaal beschikbaar is.

Telefoon.

Er is reeds veel vraag naar aansluiting en in

drie of vier plaatsen zijn reeds vele voorzien van een telefoon.

In antwoord op enige door U ingezonden vragen wilde ik nog het volgende mededelen.

1. Er zijn nog farms te koop voor bedragen van $ 2000 tot 5000 op termijnbetaling. Grond met bos en struikgewas er op voor $ 600 tot 1200 per farm.
2. De gemiddelde prijs van het land is $ 15 tot $ 50 per acre naar gelang van ligging en ontwikkeling.
3. Er zijn nu ongeveer 50 farms te koop.
4. De gemiddelde prijs voor land en gebouwen is nu ongeveer $ 6000 tot $ 8000 per farm.
5. Het schijnt, dat de plaatselijke makelaars er niet erg op gesteld zijn om hypotheken te geven op farms doch boerderijen zijn tot nu toe verkocht op voorwaarde van betaling in contanten van 1/5 tot 1/2 van de overeengekomen prijs en de rest in jaarlijkse termijnen.
6. Bijna alle gewassen kunnen hier met succes verbouwd worden als men de goede soorten kiest en de grond behoorlijk bewerkt. Melkerij en kippenteelt staan boven aan.
7. Het aantal verbruikers is veel en veel groter dan het aantal producenten. De afstand tot Toronto en Winnipeg is resp. 900 en 450 mijl. Grote hoeveelheden landbouw en veeteeltproducten worden geregeld aangevoerd uit deze en andere plaatsen.
8. Het is heel goed mogelijk om in een radius van 10 mijl om Port Arthur en Fort William 30 of meer gezinnen te vestigen op voorwaarde, dat zij voldoende geld hebben om de eerste afbetaling te maken op hun boerderij.
9. In normale jaren valt er genoeg regen voor de meeste gewassen.
10. Gedurende de laatste jaren hebben wij niet veel last gehad van vorst in Juni of September, en onze vorstvrije periode is ongeveer 90 dagen.
11. De opbrengsten van de verschillende gewassen varieert naar gelang van de aard van de bodem en de bekwaamheid van de boer. De goede farmers hebben gewoonlijk ieder jaar een oogst die de vergelijking met andere behoorlijk kan doorstaan.
12. De temperatuur gaat in de winter gewoonlijk omlaag tot 30 of 35 graden onder nul en de zomertemperatuur is gewoonlijk bevredigend.

Wij danken de heer N. W. Harrison, vertegenwoordiger van het departement van Landbouw te Port Arthur, voor zijn interessant artikel over het Thunder Bay District.

Vestigings Mogelijkheden in Port Arthur en Fort William

Het zomer seizoen is de tijd om uit te zien naar Vestigings mogelijkheden. Wij hebben met dit werk dan ook een aanvang gemaakt, en terwijl ik dit schrijft zijn we pas teruggekeerd van een tocht door het Thunderbay district, waar in de beide bovengenoemde plaatsen liggen, vlak naast elkaar als tweelingen. Ik wil U in korte trekken iets mededelen van onze bevindingen, om dan verder een plan U voor te leggen in verband met het organiseeren van een excursie naar deze gewesten.

Ook vind U in dit nummer van ons blad een artikel bij Mr. N. Harrison, Landbouwkundige der provinciale regeering die reeds veertien jaar daar woont en daarom goed op de hoogte is met landbouwkundige zaken in deze omgeving.

Is er genoeg land te koop in deze omgeving voor een flinke nederzetting?

Ons antwoord is bevestigend. Gedurende de vier dagen dat wy rondreisden hebben wij ongeveer 60 boerderijen gezien die te koop waren, en bemerkten reeds spoedig dat er nog veel meer te verkrijgen is. Wat zijn de redenen hiervan vraagt U. Het antwoord is, precies weer hetzelfde als wat men vind bijna overal hier in Canada. De zoons van vele Canadeese boeren verlaten de landbouw, en werken liever in een ander ambacht, veelal omdat men te veelvoorliefde heeft voor het stadsleven met zijn gemakken en uitgaan. Natuurlijk moeten wij niet vergeten dat op het moment er een groote welvaart heerscht op industrieel gebied hier in Canada en dat de lonen in bijna elk ambacht zeer hoog zijn, en dat deze zich zoo aanlokkelijk voordoen dat vele Canadeese jonge boeren denken dat zij beter afzijn daar, dan in het boeren bedrijf. Volgens mijn inzicht is dit echter een grote vergissing, en ik durf hier te beweren dat zij die zich niet laten verlokken door de hoge lonen, maar blijven in de landbouw na een tiental jaren er veel beter voor zullen staan dan hun stedelijke broeders.

Wat zijn de prijzen van bedrijven hier?

Zeer verschillend. Ik heb bijvoorbeeld bedrijven gezien die te koop zijn voor $ 450, maar ook van vier tot zestien duizend dollar kosten. Dus nogal wat verschil. Maar er zijn genoeg die binnen het bereik liggen van onze mensen met een gemiddelde prijs van twee tot vier duizend dollar. Ook is er geen moeilijkheid om een flinke hypotheek te verkrijgen, en vele dezer bedrijven kunnen gekocht worden met geen grootere betaling dan $ 1000. Zelfs zijn er die kunnen gekocht worden met de helft hiervan. Ook is het mogelijk om zekere bedrijven te kopen met alles inbegrepen, zoowel machinerie als veestapel.

Wat soort bedrijven vind men hier?

Meest gemengd en melk bedrijven. Men verbouwd hooi, en graan, vaak een paar acres aardappelen en koolrapen die men s'winters verkoopt in de stad. Van de Nederlandse boeren die hier nu reeds een

---

Ook deze farm is te koop, $1200, met betaling van de helft heeft men deze farm. 160 acres land, 60 bebouwbaar, 100 acres nog boschland.

bedrijf hebben zijn er die een melk contract hebben en dus direct elke maand een melk cheque ontvangen. Ook is er bij de meeste bedrijven meer of minder bosch en heeft men daar gedurende de winter werk tegen een goede beloning. Ik moet hier even opmerken dat ik in zekere mate over enkele zaken wat aangaat landbouw methoden teleurgesteld ben in dit district. Naar het mij toeschijnt zijn vele boeren hier veel te gemakkelijk, en verwaarloozen hun bedrijf in zulke mate, dat bijvoorbeeld hooivelden totaal zijn uitgegroeid, en men in het geheel geen moeite doet om dit opnieuw te zaaien. Ook is hier lang niet genoeg slachtvee. Vele boeren oogsten hun hooi en graangewas en verkopen dit aan de zoogenaamde lumbercamps, terwijl het veel meer profijtelijk zou zijn om dit op te voeren aan eigen melk of slachtvee, hierdoor zou men ook de nodige mest hebben voor verbetering van het land. Ik heb bijna in het geheel geen bedrijven gezien waar men varkens fokte, waarom is mij een raadsel. Doch onze Nederlandse boeren kunnen deze fout herstellen, en zich toeleggen op wat ik zoo net noemde.

Zijn hier wel afzetgebieden? Zeker, teneerste is er in de twee steden reeds een bevolking van ongeveer 70.000 mensen, bovendien zijn er in de naaste omgeving vele lumbercamps en papierfabrieken die alles wat men noodig heeft moeten kopen. Op het oogenblik worden de meeste voedselproducten ingevoerd uit andere delen van Ont. en Manitoba. Volgens mijn meening is hier een grote mogelijkheid voor zulke personen die zich wlilen toeleggen op vee, varkens en kippen. Ook is hier plaats voor tuinders, want op het oogenblik word hier ook veel groente ingevoerd.

Vind men hier ook kerkelijk leven? Ja hier is reeds een flinke groep Nederlandse gezinnen met ongeveer 100 zielen. Men heeft als zendeling leeràar, Ds. Dornbosch die hier met de hulp van andere predikanten der Ch. Ref. Church geregeld kerkdiensten houden. Ook is er reeds een kerkgebouw gekocht, en elders in ons blad is een foto hiervan. Verwacht word dat binnenkort deze groep georganiseert wordt in een eigen gemeente, en wanneer er voldoende nieuwe gezinnen zich hier vestigen zal men spoedig moeten overgaan tot het beroepen van een eigen predikant. Dus ouders wat dit aangaat kunt U gerust zich hier vestigen. Met blijdschap constateerde ik dat hier werkelijk een groep gezinnen is die met ijver dan ook verwachten dat er in de toekomst een flinke Ch. Ref. Church tot stand zal komen.

Dit is het huis en tuin van een farm in de omgeving van Port Arthur, die te koop is voor $2400. Er is 160 acre land bij, en hiervan is ongeveer 50 acres bebouwbaar land, het andere is nog bosch. Men kan deze farm kopen met betaling van $1200.

Dit is de nieuw aangekochte Ch. Ref. Church. Zondag Julie 23 werd hier voor het eerst de samenkomsten in gehouden, onder leiding van student Buursma. Dus flinke vooruitgang.

Wat gaan wij nu doen?
Onze plannen zijn als volgd : Om een excursie te organiseeren waar liefhebbers de gelegenheid krijgen om zelf mee te gaan, en de verschillende bedrijven zelf zien, en indien mogelijk ook dan een geschikt bedrijf kopen, met het doel om desnoods volgend voorjaar daar te beginnen, of indien men het beter acht nog deze nazomer of herfst.

Hoeveel geld heeht men nodig om op een redelijke wijze iets te kopen?
Ongeveer 2000 dollar, doch er zijn ook enkele plaatsen waar men met 1000 dollar of minder toe kan.

Wanneer zal deze excursie plaats vinden?
Indien er genoeg liefhebbers zijn dan is het mogelijk om met de Can. Pacific Railway een voordeelige regeling te treffen waarbij men voor de prijs van ongeveer 30 dollar per persoon deze reis kan maken. Zijn er 20 tot 25 deelnemers dan kunnen wij onze eigen spoorcar hebben waar men s'nachts ook in slapen kan, dus hotelkosten bespaart.

Zooals het nu staat dan is het plan om op Vrijdag Augustus 25 uit Toronto te vertrekken, dan arriveert men in Port Arthur de volgende avond. De volgende dag dus Zondag kan men ter kerk gaan in onze eigene groep daar, en kennis maken met de verschillende personen. Dan de volgende vier dagen farms bezien en indien mogelijk kopen, om dan vrijdag de eerste September weer terug te keeren naar Toronto, zoodat eenieder weer thuis is voor de Zondag.

Wat moet men nu doen als men mee wil?
Schrijf naar Mr. John Vellinga, P. O. Box. 234 Chatham, Ont. en meld U aan. Ik zou U echter aanraden om mij geen lange brieven te schrijven met een dozijn vragen, want geloof mij ik heb geen tijd om allerlei vragen te beantwoorden. Ook ben ik er zeker van dat U in dit artikel en in dat van Mr. Harrison voldoende voorlichting heeft.

Ook vraag ik U om niet te wachten tot het laatste oogenblik maar meld U nu aan, zodat wij de noodige regelingen kunnen treffen met de spoorweg maatschappij.

Een Afscheid

A. Warnaar, Jr.

Gaarne voldoe ik aan het verzoek van mijn vriend Vellinga om voor "Contact" een kleine afscheids groet te schrijven, nu ik het gastvrije Canada weer verlaten heb.

Ik ben zeer dankbaar dat ik deze mooie reis heb mogen maken, en dat ik persoonlijk getuige heb mogen zijn van het groote werk dat in Canada gebeurt.

Ieder recht geaard Nederlander moet wel een beetje trots worden als hij hoort met hoeveel waardeering door de Canadeese authoriteiten over de Nederlandse immigranten gesproken wordt.

En ik was zeer dankbaar dat ik er zelf getuige van mocht zijn hoe goed onze mensen het in het algemeen maken.

Laat nu niemand denken dat ik alleen maar de mooie kant zie. Ik weet van de moeilijkheden van de eerste tijd, het harde werken, en soms vooral voor de vrouwen de eenzaamheid. Maar ik ben er juist zoo dankbaar voor dat onze mensen deze moeilijkheden met Gods hulp weten te overwinnen. En ik ben dankbaar voor de zegen die God geeft.

Want iedere kerkdienst is eigenlijk een demonstratie van een geslaagde emigratie, ook in maatschappelijk opzicht.

Als een vreemdeling de auto's ziet die Zondags bij een kerkdienst naar de kerk rijden en hij merkt op hoe de mensen er uit zien, en hoe ze gekleed zijn, zal hij moeilijk kunnen geloven dat dit bijna allemaal nieuwe immigranten zijn, die nog maar een paar jaar geleden met wat schamele dollars in hun nieuw vaderland zijn aangekomen.

En dan de geestelijke kant. Als je weet dat er op 1 Jan. 1947 nog maar vijf kleine Ch. Ref. Churches in Ontario waren, en je staat dan in het kantoor van John Vander Vliet en je ziet op zijn land kaart 38 plaatsen in Ontario, die met een vlaggetje gemerkt zijn, waar dan een kerk of groep gevestigd is, dan kom je onder de indruk van het geweldige werk dat hier gebeurt.

Ook uit een oogpunt van verdere immigratie is de zaak in Ontario zoo voortreffelijk geregeld. Onze mensen moeten niet allemaal op een hoop komen te zitten. Ze moeten ook niet over dat groote wijde land worden uitgezaaid. Maar als je die kaart ziet met die 38 vlaggetjes krijg je het gevoel dat een generaal met strategisch inzicht deze posten zoo over de provincie heeft uitgezet.

Ik heb gedurende de tijd dat ik in Canada was, kunnen constateeren hoe hard er gewerkt wordt door de mensen die bij het werk van de Immigratie Commitee betrokken zijn. Es hoe ze de belangen van de immigranten op het hart dragen. Ze staan er mee op en ze gaan er mee naar bed.

In Grand-Rapids ben ik getroffen door de groote bereidwilligheid waarmee de Sijnode der Ch. Ref. Church, ook nu weer de noodige bedragen beschikbaar stelde, die voor dit werk worden gevraagd. Noch in de commissie, noch in de Sijnode zelf werd ook maar een enkele aanmerking gemaakt of gevraagd of het niet wat minder kon.

Laten de immigranten tonen dat zij dit alles waardeeren, het geld dat beschikbaar word gesteld, en al het werk dat met zoo groote toewijding wordt verricht.

Graag wil ik persoonlijk mijn dank uitspreken voor alle vriendschap en gastvrijheid die ik op mijn reis van zoo vele vrienden heb mogen ondervinden.

En nu vrienden, het ga U allen goed.

Houdt ook verder de Nederlandse naam hoog.

En moge God U allen zijn bijstand en zegen in rijke mate doen ondervinden.

Jeugd en Bioscoop in Frankrijk

Vertegenwoordigers van het Ministerie voor Nationale opvoeding de Franse Liga voor het onderwijs zijn onlangs bijeen gekomen om de problemen betreffende de jeugd en de bioscoop te bestuderen. Besloten werd om de organizatie van filmclubs voor de jongeren zo snel mogelijk tot stand te brengen.

Met de onderzoekers van het psychologisch laboratorium van Prof. Wallon en de beroepstechnici van de film, zullen de onderzoekingen verder worden voortgezet om ze zo goed mogelijk aan de reele behoeften van de jeugd toe te passen. En, zoals de Onderwijs-Liga verklaarde, "dit is het begin van een verstrekkende beweging, die millioenen nieuwe toeschouwers naar de bioscoop zal moeten leiden en het uitgangspunt zal zijn van een verbetering van de filmproductie". Sic (zo! dat staat er woordelijk!)

In het kader van cursussen, gegeven aan de school van vakonderwijs aan de Rhone, werd onlangs een school voor filmoperateurs geopend. Een dertigtal leerlingen tussen 15 en 20 jaar, die in de stad Lyon reeds als leerjongens werkzaam zijn, volgen deze cursussen om zich verder in het vak te bekwamen.

De cursussen leiden op voor een speciaal vakdiploma (Certificat d'Aptitude Professionnelle) dat op het nationaal plan wordt uitgereikt en dat voortaan alle filmoperateurs moeten bezitten.

Lyon is in Frankrijk de eerste stad waar een dergelijke school werd opgericht.

De bioscoop beleefd dus ook in Frankrijk goede dagen. En de jeugd krijgt er extra-kansen om er voor te werken en om er van te genieten. Er worden millioenen nieuwe toeschouwers gekweekt, op staatskosten! Men blijkt in Frankrijk nogal stevig in zijn geld te zitten.

Hoeveel van onze Nederlandse jongens en meisjes hebben zich al aan de bioscoop verslingerd? We tellen ze niet eens meer, we praten er nauwelijks meer over; er zijn duizenden ouderparen, die indertijd beloofden, dat zij hun kind "naar de voorzeide leer" (dat is het Evangelie van Jezus Christus) zouden opvoeden en die het nu zonder protest naar de moderne bioscoop laten gaan, een monsterinstituut, dat dag aan dag millioenen zielen vergiftigt en dat over lijken gaat. Weet je, hoe dat bezoek verdedigd wordt? Zo: je kunt er toch niets tegen doen! Als men maar durfde te leven "naar de voorzeide leer". Dan kreeg men weer de moed om dit God- onterende instituut publiekelijk als een pest aan te merken. Want de moderne bioscoop vernielt methodisch, concientieus op een avond meer zielen, dan de Evangelisatie er met bidden en zwoegen in een jaar voor Christus wint.

EEN ANDERE VERKENNINGS TOCHT

Op Vrijdag den vierde Augustus gaan enkele personen met de Field Agenten onzer organizatie een verkennings tocht maken voor vestigings mogelijkheden te New Liskeard en Matheson, en om versterkings plannen te maken voor onze groep te Cochrane.

In het Augustus nummer van Contact hopen wij hiervan een uitslag te geven, om dan gedurende de maand September een Bustocht teorganiseeren voor liefhebbers naar deze streek. Wij hopen ongeveer tien dagen te besteden aan deze tocht,om voldoende tijd te hebben voor een goed uitgewerkt plan. Dus volgende maand hierover meer.

Ingezonden

Naar aanleiding van het artikel van den Heer den Hartog van St. Albert, Alta. over "Manieren", wou ik gaarne een paar opmerkingen maken.

Ten eerste krijg ik den indruk, dat den Heer den Hartog wel wat gauw aangebrand is. Het artikel waar hij op reageerde was uitstekend en goed bedoeld. Het had de bedoeling ons de weg te wijzen teneinde de naam, dien het Nederlandsche volk, als een oud cultuur-volk heeft, op te houden.

En werkelijk, enige terechtwijzigingen doen een mens geen kwaad, en zijn overweging althans waard.

Hierbij wil ik nog eenige goede dingen zeggen van het Canadeesche volk. Den Heer den Hartog srhrijft, nog geen goede manieren bij de Canadees te hebben ontdekt. Ik werk alle dag tussen vele Canadeezen, en hun vriendelijkheid en kameraadschappelijke gezindheid in het algemeen, valt mij op. Ook vind ik als men zich in trein of tram of waar ook bevindt, dat dehouding van de Canadees minder critisch is jegens zijn medemens.

Ook kan ik me moeilijk voorstellen, dat zijn roddelzucht even groot is als bij ons volk soms wordt gevinden, helaas.

W. BROUWER.

R.R. 2, Sarnia, Ont.

Hoe wordt men Canadees Burger?

Het is zeer begrijpelijk, dat vele Nederlandse immigranten gaarne burger zouden willen worden van Canada. Terecht redeneren zij dat zij in het land waar ze hun bestaan hebben ook willen delen in de rechten en verplichtingen die het burgerschap meebrengt. De regering neemt echter niet zo maar iedere vreemdeling aan, die in een opwelling van enthousiasme bij het zien van Canada de drang gevoelt om de relatie tot zijn nieuwe vaderland zo strak mogelijk aan te halen. Neen, men moet eerst maar eens bewijzen, dat men het ernstig meent door de taal te leren en voldoende kennis te vergaderen over de geschiedenis van dit land, de verantwoordelijkheden en voorrechten van het Canadese burgerschap. Verwacht wordt dat men in vijf jaar wel weet welk vlees men in de kuip heeft.

Allereerst dan moet u bij de Griffier van het gerechtshof (clerk of the court) van de county een formulier aanvragen, dat genoemd wordt Form A en dat gebruikt wordt voor het afleggen van een "Declaration of Intention" (dat is een verklaring van voornemen n.l. om burger te worden). Twee formulieren moeten worden ingevuld en op ieder daarvan moet een foto van 2½ bij 2½ inhes bevestigd worden. Deze foto mag niet meer dan een jaar oud zijn. Indien u de leeftijd van 18 jaar hebt bereikt kunt u dit formulier desgewenst dadelijk na aankomst in Canada aanvragen. De Griffier plakt deze verklaring gedurende drie maanden aan in zijn kantoor en stuurt ze daarna door naar Ottawa. Van daar krijgt u dan een bewijs van ontvangst.

Vervolgens dient u in een verzoek om burger te worden (petition for citizenship) maar u moet aan de volgende voorwaarden voldoen :

1. op rechtmatige wijze Canada zijn binnengekomen en daar 5 jaar hebben gewoond.
2. u moet een "Declaration of Intention" hebben ingediend ten minste een jaar van te voren, maar niet langer dan 5 jaar geleden.
3. u moet bekend staan als iemand met een goed karakter.
4. u behoort voldoende op de hoogte te zijn met de Engelse of Franse taal.
5. u dient voldoende kennis te hebben van wat het Canadeese burgerschap meebrengt.
6. u moet ten minste 21 jaar oud zijn.

Dit verzoek behoort te worden ingediend bij de Griffier van het Gerechtshof en een afschrift moet weer drie maanden aangeplakt worden op zijn kantoor.

Als aan alle voorwaarden voldaan is moet u nog een soort van examen afleggen voor de rechter op het gerechtshof. De uitslag daarvan wordt naar het ministerie van Burgerschap en Immigratie gezonden en daarvan ontvangt u het officieele Certificaat.

Ten slotte is het nog nodig om de eed van Trouw aan de Koning af te leggen en wanneer dat gedaan is dan is u pas echt burger van Canada.

Afdeelings Nieuws

OWEN SOUND PICNIC

Begunstigd door prachtig zomer weer werd op Zaterdag 1 Juli, door de groep Owen Sound de 3de gemeentelijke picnic gehouden in het mooie Harrison Park te Owen Sound. Het geheel stond onder leiding van Rev. R. Bos, bij wie dit werk in zeer goede handen is. Om ongeveer 1 uur gaf Ds. Bos het sein om aan tafel te gaan, waarna hij bij deze gemeenschappelijke maaltijd voorging in gebed; waarna ieder zich te goed deed aan de van thuis meegebrachte spijzen. Eenige dames uit de gemeente hadden gezorgd voor lekkere koffie, die door verschillende jonge meisjes werd rondgediend, terwijl voor de kinderen limonade werd geschonken. Na afloop van de maaltijd waaraan door ruim 200 personen werd deelgenomen, en welke een zeer gezellig verloop had zongen we een paar psalmverzen, waarna door Ds. Bos het dankgebed werd uitgesproken.

Nadat de dames een en ander weer hadden opgeruimd, werd een begin gemaakt met de wedstrijden voor kleine en "groote" kinderen. Hiervoor was een commissie benoemd welke bijzonder goed werk heeft geleverd. Er werd genoten door jong en oud. Ook ziet men op zoo'n dag nog eens weer oude bekenden die te ver af wonen om geregeld in de kerk te komen.

Wat we ook opmerken is dat de verhouding Farmer en Emigrant soms heel goed is. Een familie was n.l. vergezeld van hun baas. En ondanks het feit dat hij zeker niet veel verstaan zal hebben van de Nederlandse en Friesche taal, had hij toch de grootste pret. De hele middag heeft hij mee feest gevierd. Zooiets doet je goed. Om ongeveer 5 uur waren de wedstrijden afgelopen, en ging de een na de ander huis toe. 't Een met 't ander een ideale dag waarop we dankbaar kunnen terug zien. Alleen de muziek ontbrak nog. Misschien weet iemand daar raad op 't volgend jaar bij leven en welzijn??

Bezoek uit Holland

De heer G. Hoek algemeen in Nederland bekend door zijn positie bij de NCRV is in Canada geweest. Eerst in Ontario, daarna in het Westen. Op een avond kwam hij tegen tienen in Trenton aan en werd meteen naar een vergadering gebracht, waar alle Hollanders uit de omgeving tegenwoordig waren bij de verwelkoming van de nieuwe dominee. Voor dat er 5 minuten om waren had hij al gesproken en dadelijk daarop ging zijn machine, waarmee hij alles wat je zegt zo maar op een lintje opneemt, al aan het draaien.

Na in de buurt van Trenton, Campbelford en Carrying Place foto's te hebben gemaakt en vraaggesprekken te hebben opgenomen is hij naar Brockville, Cornwall en Ottawa gegaan voor hetzelfde doel. Vandaar heeft hij nog even Hamilton "gedaan" en Niagara bewonderd en is toen naar het Westen gespoord. Je moet toch ook de prairies gezien hebben en de Rocky Mountains!

De heer Hoek heeft niet alleen mooie dingen opgenomen en als de mensen in Holland straks luisteren naar zijn uitzending zullen ze behalve veel lof over Canada ook iets horen van de moeilijkheden die aan emigreren verbonden zijn.

Wij zijn dankbaar voor het goede werk, dat hij hier gedaan heeft in het belang van de Nederlandse immigranten en hopen dat zijn ervaringen die hij hier heeft opgedaan en zijn studies betreffende televisie aan zijn werk in Holland ten goede mogen komen.

Abonnements Formulier

Prijs een dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van een dollar aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Uw naam. ....

Naam van boer ....

Postkantoor adres ....

Adres Verandering

Oud adres

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Nieuw adres

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Ingezonden

Geachte Redactie.

Mag ik u beleefd vragen, een klein plaatsje af te staan voor onderstaand schrijven in het eerstvolgend nummer van Contact.

Nog nooit heb ik in een dag, week of maandblad geschreven, om de eenvoudige reden, dat ik geen schrijver ben, maar nu ik ons blad (Contact) van 29 Mei doorlas, kon ik het niet laten de pen op te nemen, en wel over het artikel (zoo zijn onze manieren). Hier wordt de Nederlandsche emigrant beschreven als een ongemanierd, ontgunstig en onbeleefd element. Ik ben van gedachte dat, als de Canadezen, er net eender over denken, als onze tot nog toe onbekende schrijver er over denkt, het er voor de Hollanders, die hier nog graag heen willen komen, slecht zou uitzien om een betrekking te krijgen. Als ik dan het stukje nog eens doorlees, moet de schrijver(ster) een nogal vooraanstaand persoon wezen, omdat hij onze menschen gadeslaat, op vergaderingen in de kerk en op bezoek.En van zoo een had ik in het minst niet verwacht dat hij al de duizenden Nederlanders, waarvan hij er waarschijnlijk maar enkele kent, allen over een kam scheert, dat vindt ik erg ongemanierd en ik vindt het nog meer ongemanierd dat iemand wel de lef heeft een stuk in een maandblad te schrijven maar niet de lef heeft er zijn naam onder te zetten. Betreft het hier soms enkele menschen, die de schrijver(ster) persoonlijk kent? Laat hij dan deze menschen onder vier oogen op een redelijke manier hun ongemanierdheid zeggen, maar laat hij dan niet alles en allen wat Hollandsch is met de zelfde naam betitelen. Ik heb ook zoo voor en na al met verschillende Hollanders gedineerd, hetzij in de graanoogst op verschillende farms of op grooter of kleiner partij, maar ik heb van de ongemanierdheid van mijn mede-Hollanders nog nooit iets kunnen merken, en ook niet dat ze met de mond op het bord hingen, net als varkens in de trog. Ook van Canadeese zijde heb ik nooit anders dan lof en roem gehoord over de Hollanders. Dit alles bij elkaar genomen doet mij denken dat onze onbekende schrijver ongemanierd overdrijft. Dat er dingen zijn die verbeterd konden en moesten worden geef ik toe. Wat het gedeelte ten opzichte van de vrouwen aangaat, wel onze vrouwen mogen dan de kinderwagen mogen duwen, maar verder geloof ik, dat wij Hollandsche mannen, en althans de farmers, zuiniger op onze vrouwen zijn dan de Canadeese farmers. Wat het roken in de kerk, en het schrijven op de muren in de kerk aangaat, daar heb ik nog nooit iets van gezien, althans in de kerk in Owen Sound niet, en verder kom ik in geen Hollandsche kerkdienst dus kan daar ook niet over oordeelen. En tot slot zou ik nog de schrijver van "Zoo zijn onze manieren" dit willen zeggen. Wie zijn eigen tuintje wiedt, ziet bij zijn buurman het onkruid niet, en Verbeter de wereld en begin bij uzelf.

Ook zou ik de Redactie in overweging willen geven, voorzichtg te zijn, met dergelijke ongeteekende artikelen, want als ik zoo mijn oogen en ooren de kost geef, kan dat voor Contact wel eens slechte gevolgen hebben. Met hartelijk dank voor de plaatsruimte en broederlijke groeten, teken ik,

Andries Posthumus

R.R. 2 Desboro

EVEN LACHEN

Een onderwijzer heeft verteld, wat er allemaal doorzichtig is: glas, mica, water, enz.

"En Kees, noem jij nu ook eens wat op, waar je doorheen kunt kijken":

"Een ladder", antwoordde Kees prompt.

Welke soorten apen kennen jullie? vroeg de juffrouw Oerang-oetang, baviaan, chimpanse, antwoorden er een paar.

Goed; nog meer?

.....Fruitaap, riep een kleine jongen.

Wat? zei de juffrouw. Fruitaap? Waar heb je dat vandaan?

Wel, antwoordde de jongen, dat zegt me moeder wel eens tegen me als ik haar in de weg sta.